

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 22 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy
i Opieki Społecznej w sprawie czasu pracy dla
wykonywania robót, poprzedzających produkcję
lub po niej następujących w zakładach, podle-
głych bezpośrednio Ministerstwu Przemysłu
i Handlu.

Na podstawie art. 4 i 19 ustawy z dnia 18 grud-
nia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu
(Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7) zarządza się co
następuje:

§ 1. Celem wykonania robót, poprzedzających
produkcję lub po niej następujących, o ile roboty te
nie mogą być wykonane w innym czasie, niż bezpo-
średnio przed rozpoczęciem ogólnej pracy zakładu,
lub bezpośrednio po jej ukończeniu, może być czas
pracy osób, niezbędnych do wykonywania lub dozo-
rowania tych robót, przedłużony przed rozpoczęciem
i po ukończeniu ogólnej pracy zakładu, względnie
ogólnej pracy odpowiedniej zmiany pracowników, —
w całości nie więcej niż o godzinę na dobę.

§ 2. Pracownicy przy urządzeniach technicz-
nych, które nie mogą być pozostawione bez obsługi
podczas ogólnych przerw w pracy zakładu, mogą
podczas przerw tych pozostawać przy pracy, jeżeli
ogólny czas ich pracy wskutek tego przedłuża się
nie więcej, niż o jedną godzinę na dobę.

§ 3. Przedłużenie czasu pracy jednocześnie na
zasadzie § 1 i 2 jest dopuszczalne jedynie pod wa-
runkiem, że czas pracy poszczególnego pracownika
nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w soboty 8 go-
dzin na dobę.

§ 4. W wypadkach przedłużenia czasu pracy,
przewidzianych w § 1, 2 i 3 niniejszego rozporzą-
dzenia, zarząd zakładu winien uprzednio zawiadomić
obwodowego inspektora pracy, podając rodzaj robót
oraz liczbę pracowników, zatrudnionych temi ro-
botami.

Obwodowy inspektor pracy może zabronić prze-
dłużenia czasu pracy, jeżeli charakter lub rodzaj pra-
cy nie odpowiada warunkom, wyluszczone w ni-
niejszym rozporządzeniu.

§ 5. Czas pracy osób, wymienionych w § 1
i 2 niniejszego rozporządzenia, może być w wypad-
kach wyjątkowych przedłużony jeszcze o godzinę na
dobę, pod warunkiem, że czas pracy poszczególnego
pracownika nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w so-
boty 8 godzin na dobę. Pozwolenia udziela każdo-
razowo okręgowy inspektor pracy, jednakże najwyżej
na okres półroczny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje
z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy,

wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia
1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, podle-
głych bezpośrednio Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*